

ἐπενεχθῶσιν εἰς τὴν νομοθεσίαν, καὶ τῶν βελτιώσεων, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ λάβῃ ἡ διοίκησις τῶν Τελωνείων, διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ ἐμπόριον μεγαλύτεραι εὐκολίαι καὶ ἐξασφαλισθῶσι πληρέστερον τοῦ Δημοσίου τὰ συμφέροντα.

Ἡ σύστασις τῶν Τελωνείων ἔχει διπλοῦν σκοπὸν, ἥτοι τὴν αὐξήσιν τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κράτους διὰ τῆς ἐπιβολῆς μετρίων φόρων ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, καὶ τὴν προστασίαν τῶν ἐγχωρίων προϊόντων τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, τὸ ὅποιον κατορθοῦται εἴτε διὰ τῆς ἐντελοῦς ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς ξένων ὁμοειδῶν ἐμπορευμάτων, εἴτε διὰ τῆς ἐπιβολῆς βαρέων δασμῶν, ἐνεκα τῶν ὁποίων καθίσταται ἀσύμφορος ἡ εἰσαγωγή των. Ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαίρέσεων, ἐν Ἑλλάδι οὐδέποτε ὑπερίσχυσε τὸ προστατευτικὸν πνεῦμα, καὶ τὰ Τελωνεῖα ἐθεωρήθησαν πάντοτε ὡς ἀπλοῦς πόρος τῆς ἐπικρατείας, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ χώρα ἡμῶν κατατάσσεται μετὰ τῶν ἀσπαζομένων τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου κρατῶν. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Καποδιστρίου, ἡ ὁποία ἐξέδωκε τὸν πρῶτον μετὰ τὴν ἔξωσιν τῶν Ὀθωμανῶν τελωνιακὸν ὀργανισμόν, παρεδέχθη σύστημα καθαρῶς ταμιευτικόν, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην βιομηχανία μὲν δὲν ὑπῆρχε παντάπασιν ἐν τῷ τόπῳ, τὰ δὲ προϊόντα τῆς γεωργίας δὲν ἐπῆρουν εἰς τὰς χρεῖας τῶν κατοίκων. Ἡ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1830 τελωνιακὴ διατίμησις, ἡ ὁποία, ἐκ τῶς μικρῶν τιμῶν τροποποιήσεων, τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς ἔλαβεν, ἔμενεν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦ 1857, ὑπέβαλλε τὰ μὲν εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα εἰς τέλος 40 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς τρεχούσης εἰς τὸν τόπον τιμῆς, προσδιοριζομένης κατ' ἐκτίμησιν, τὰ δὲ ἐξαγόμενα εἰς 6 τοῖς 0/0. Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος τῶν 6 τοῖς 0/0 ὑπεβάλλοντο καὶ τὰ ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου διὰ θαλάσσης μεταφερόμενα προϊόντα. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος ἡ διατίμησις τοῦ Κυβερνήτου προσδιορίζει εἰς χρήματα τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ἐμπορευμάτων τινῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τούτον δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν γενικὴν βᾶσιν τῶν 40 τοῖς 0/0, ἐκτὸς τῶν πνευματικῶν ποτῶν ἀφ' ἐνὸς, τῶν ὁποίων τὸ τέλος ὑπερβαίνει τὸν ὅρον τούτον, καὶ τῶν σιτηρῶν καὶ τινῶν ἀκατεργάστων μετάλλων ἀφ' ἑτέρου, ὑποβληθέντων εἰς τέλος κατώτερον τῶν 40 0/0. Ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰς κατὰ τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν διατυπώσεις, ἡ τότε Κυβέρνησις παρεδέχθη σύστημα ἀπλούστατον καὶ ἀνάλογον τῆς ἐποχῆς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἱκανὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐντελῶς τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου καὶ νὰ προλάβῃ τὰ λαθρεμπόρια, τὰ ὁποία δὲν ζημιοῦσι μόνον τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ κατα-

στρέφουσι τοὺς τιμίους ἐμποροὺς καὶ συγκεντρώνουσι τὸ ἐμπόριον εἰς χεῖρας τῶν ἀτίμων κλεπτῶν πρὸς μεγίστην ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν βλάβην ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας. Μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας ἐλήφθησαν μέτρα τινὰ πρὸς τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἡ βᾶσις ἔμεινεν ἡ αὐτὴ μόνον κατὰ τὸ 1837 ἐξεδόθη διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπηλλάττοντο τοῦ τέλους κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν μεταφορὰν τὰ κατεργασμένα ἢ ἐντελῆ ἐμπορεύματα. Κατὰ τὸ ἔτος 1842 ἐδημοσιεύθησαν δύο νόμοι, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος διελάμβανε τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ ἐκανόνιζεν ἐν γένει τὰς εἰς τὴν φόρτωσιν, ἐκφόρτωσιν, ἀποταμίευσιν καὶ τελωνισμὸν τῶν ἐμπορευμάτων ἀναγομένας διατυπώσεις, ὁ δὲ ἄλλος ἀπέβλεπε τὴν διαίρεσιν τῶν Τελωνείων, ἐκανόνιζε τὸν ἀριθμὸν, τὸν βαθμὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, καὶ διέγραφε τὰ καθήκοντα ἐκάστου ὑπαλλήλου. Ὁ πρῶτος τῶν νόμων τούτων διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ περιοριστικὰς διατάξεις ἐγέννησε μεγάλα παράπονα, ἐνεκα τῶν ὁποίων ἐδέησε ν' ἀκυρωθῇ μετὰ τινὰς μῆνας καὶ ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1843 νόμου, ὅστις διατηρεῖται ἀκόμη καὶ σήμερον ἐν ἰσχύϊ μὲ τινὰς μικρὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἐσχάτως δι' εἰδικῶν νόμων ἔλαβεν ὀλίγας μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ νόμου τούτου ἡμέρας ἐτροποποιήθη ἐν μέρει καὶ ὁ ἀφορὼν τὸν σχηματισμὸν καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν Τελωνείων, καταργηθεισῶν λόγῳ οἰκονομίας πολλῶν θέσεων καὶ ἀφαιρεθέντων προσώπων τινῶν. Δύο μῆνας βραδύτερον ἐξεδόθησαν δύο ἕτεροι νόμοι, ἔχοντες σπουδαίαν σημασίαν διὰ τὸ ἐμπόριον διὰ τοῦ ἐνὸς καταργεῖτο τὸ τέλος, εἰς ὃ κατὰ τὴν διατίμησιν τοῦ Κυβερνήτου ὑπεβάλλοντο τὰ ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ βασιλείου μεταφερόμενα προϊόντα, διὰ δὲ τοῦ ἑτέρου εἰσήγετο ἡ γνωστὴ κλίμαξ τῶν σιτηρῶν, περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ὁποίας θεωρῶ περὶ τὸν νὰ κάμω λόγον, ὕστερον ἀπὸ τὰς σπουδαίας συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐνώπιον τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ὅτε συνεζήτειτο τὸ περὶ καταργήσεως αὐτῆς νομοσχέδιον.

Ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ ἔτους 1856 δὲν ἔχομεν ἀξιοσημειωτόν τι νὰ ἀναφέρωμεν διὰ τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν. Ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους 1857 ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὁ περὶ τελωνοφυλακῆς νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου ὠρίζοντο προσόντα τινὰ διὰ τοὺς ἀρχιφύλακας καὶ φύλακας τῶν Τελωνείων καὶ ἐκανονίζετο πενταετὴς θητεία διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν. Μολονότι δὲ δὲν ἐτηρήθησαν ἀκριβῶς αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὡς πρὸς τὸν ἐπλισμὸν τῶν διορισθέντων προσώπων, μὲν ὅλα ταῦτα ὠφελήθη σημαντικὰ ἐξ αὐτοῦ ἡ ὑπηρεσία

διότι οἱ διοριζόμενοι, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν μονιμότητα τῆς θέσεώς των, ὑπηρετοῦν μὲ πλειότερον ζῆλον καὶ τιμιότητα.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐδημοσιεύθη τὸ τελωνιακὸν δασμολόγιον, ὃπερ ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν μετὰ ἑξ μῆνας. Ἐν αὐτῷ περιελήφθησαν καὶ κατωνομάσθησαν ὅλα τὰ γνωστὰ ἐμπορεύματα, διακρινθέντα εἰς γενικὰς κατηγορίας καὶ ὑποβληθέντα εἰς ὁρισμένον τέλος, ἐξαίρεσι ὀλίγων τινῶν, τὰ ὅποια ἔμειναν νὰ τελωνίζωνται, ὡς καὶ πρότερον, κατ' ἐκτίμησιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας των, διότι, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ποικιλίας των καὶ τῆς ἐλλείψεως εἰδικῶν δι' ἐκάστην αὐτῶν τάξιν γνωρισμάτων, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑποδιακριθῶσιν εἰς κατηγορίας οὐδὲ νὰ εὑρεθῇ τέλος ἀνταποκρινόμενον ὅπως οὖν εἰς ὅλας αὐτῶν τὰς τάξεις ἡ ποιότητος. Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐλήφθη ὡς βάσις ἐπὶ μὲν τῶν ἐμπορευμάτων τῆς κοινῆς χρήσεως τὸ δεκατημόριον τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἥτοι τὰ 10 τοῖς 0/0, ἐπὶ δὲ τῶν ἀντικειμένων τῆς πολυτελείας τὰ 45 τοῖς 0/0, πλὴν τῶν ἐλαφρῶν καὶ πολυτίμων, τὰ ὅποια εὐκόλως λαθρεμπορεύονται καὶ τὰ ὅποια λόγῳ ἡθικότητος ἐκπρύχθησαν ἐλεύθερα ἢ ὑπεβλήθησαν εἰς ἐλάχιστον τέλος. Τὸ τέλος τῶν ἀκατεργάστων εἰδῶν τῶν χρησιμευόντων ὡς πρώτη ὕλη, οἷον τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων καὶ μετάλλων, τῶν νημάτων, τῶν βαφῶν κτλ. ὠρίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 5 τοῖς 0/0 καὶ ἔτι κατωτέρω. Αἱ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐργαστασίων παλυσύνθετοι μηχαναὶ, τὰ γεωργικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ἐργαλεῖα, αἱ γεωργικαὶ μηχαναὶ ἐν γένει, τὰ πιεστήρια, οἱ ἄτλαντες, τὰ βιβλία κτλ. ἀπηλλάγησαν παντὸς εἰσαγωγικοῦ τέλους. Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐξαγόμενα προϊόντα, τὰ ὅποια, κατὰ τὴν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἰσχύουσαν διατίμησιν τοῦ Κυβερνήτου, ἐτελωνίζοντο πρὸς 6 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας, πλὴν τῶν σιτηρῶν, τὴν φορολογίαν τῶν ὁποίων διεῖπεν ἡ κινητὴ κλίμαξ, τὸ δασμολόγιον περιέλαβε τὰ κυριώτερα μόνον, ἐκανόνισε τὸ τέλος αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 5 τοῖς 0/0 καὶ ὥρισε νὰ ἐκπίπτῃται κατὰ διετίαν τὸ πεμπτημόριον αὐτοῦ εἰς τρόπον ὥστε μετὰ παρέλευσιν δέκα ἐτῶν νὰ ἐκλείψωσιν ἐντελῶς τὰ ἐξαγωγικὰ τέλη, τὰ δὲ λοιπὰ εἶδη ἐκήρυξεν ἀπὸ τοῦδε ἐλεύθερα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν.

Τὸ πνεῦμα τοῦ δασμολογίου δὲν εἶναι καθόλου προστατευτικόν, καὶ ἐὰν ἐπὶ τινῶν εἰδῶν τὸ τέλος ἀναβαίνει μέχρις 20 καὶ ἐπέκεινα τοῖς 0/0, ὡς ἐπὶ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν καὶ τῶν παιγνιοχάρτων, σκοπὸς τοῦ νομοθέτου ἦτο νὰ ἐπιβαρύνῃ μᾶλλον τὰ εἶδη ταῦτα, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις θεωρεῖται ἀνωφελὲς διὰ τὴν κοινωνίαν, παρά νὰ προστατεύσῃ τὴν παρaxyγὴν ὁμοειδῶν ἐν τῷ τόπῳ.

Τὸ δασμολόγιον παρέσχε σπουδαίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ἐξησφάλισε μεγάλως τοῦ Δημοσίου τὰ συμφέροντα ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ κατ' ἐπαυσαν αἱ ἄλλοτε μεταξὺ Τελωνιακῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐμπόρων διεγχειρόμεναι ἀμφισβητήσεις περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, περιστάλησαν αἱ καταχρήσεις καὶ πανταχοῦ τοῦ Κράτους ἐνεργεῖται ὁμοιομόρφως ὁ τελωνισμός.

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1857 κατηργήθη διὰ Διατάγματος, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος τῶν σιτηρῶν, ἡ δὲ κατάργησις αὕτη ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ πωληθῶσιν εἰς ἐπωφελεῖς τιμὰς καὶ νὰ ἐξαχθῶσι τοῦ Κράτους ἱκαναὶ μυριάδες κοιλῶν σίτου καὶ ἄλλων καρπῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Φθιώτιδος, Λοκρίδος καὶ Ἀκαρνανίας, τὰ ὅποια δὲν συνέφερε μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ ἐξαχθῶσι διὰ τὸ βαρὺ ἐξαγωγικὸν τέλος, εἰς ὃ κατὰ τὸν νόμον τῆς κλίμακος ὑπεβάλλοντο ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης ὑπερτιμῆσεως ἐν Σύρῳ, Ἰδρᾷ καὶ ἄλλαις τοιαύταις πόλεσι, τῶν ὁποίων αἱ ἀγοραῖαι τιμαὶ ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὕρου τοῦ κανονίζοντος κατὰ μῆνα τὰ πληρωτέα ἐπὶ τῶν σιτηρῶν εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τέλη. Τὸ Διάταγμα τοῦτο ἔλαβε τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1858 νόμου, δι' οὗ ἠλαττώθη τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τοῦ χάρτου καὶ τῶν βαρελλοσανίδων.

Μόλις ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν τὸ δασμολόγιον καὶ ἤρχισαν νὰ γίνονται ζωνχαὶ παρατηρήσεις ἐκ μέρους τῶν Τελωνιακῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐμπόρων, ὅτι τὸ τέλος πολλῶν ἐμπορευμάτων δὲν ἦτον ἀνάλογον μὲ τὴν ἀξίαν των.

Τὸ ὑπουργεῖον, ἐνδίδον εἰς τὰς παραστάσεις αὐτῶν καὶ κινούμενον ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ καταστήσῃ ὅσον ἔνεστι τέλειον τὸ δασμολόγιον, ἀπέστειλε κατὰ τὸν μῆνα Μάιον τοῦ 1858 εἰς τὴν μεγαλητέραν τῶν ἐμπορικῶν ἡμῶν πόλεων, τὴν Σύρον, ἕνα τῶν παρὰ τῇ τελωνιακῇ τμηματι ὑπουργικῶν Γραμματέων διὰ νὰ κάμῃ ἐπιτοπίους ἐρεῦνας καὶ συλλέξῃ πληροφορίας. Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τούτου προσεκάλεσε τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια νὰ πέμψωσιν ἀντιπροσώπους, καὶ συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐξ ἀνωτέρων καὶ πολυχρονίου πείρας τελωνιακῶν ὑπαλλήλων, ἡ ὁποία ἐργασθεῖσα ἐν Ἀθήναις μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν ἐπιμελητηρίων ἐπὶ δύο περίπου μῆνας προέτεινε τὴν μεταρρύθμισιν 84 ἀρθρῶν τοῦ δασμολογίου. Αἱ προτάσεις αὗται ἐγίνοντο δεκταὶ καὶ ἐπειδὴ αἱ Βουλαὶ εἶχον ἤδη διακόψει τὰς ἐργασίας των, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸ ἐμπόριον ἀμέσως τῶν ἐξ αὐτῶν ὠφελημάτων, ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 24 Ἰουλίου διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου εἰσῆ-

γοντο αἱ τροποποιήσεις αὗται ἀπὸ α. Αὐγούστου, ἐπιφυλακτομένης τῆς νομοθετικῆς αὐτοῦ κυρώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ τελωνιακοῦ Δασμολογίου νόμου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἠλαττώθη κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῶν παιγνιοχάρτων, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν λαθρεμπορίων, χάριν δὲ ἐμφυχώσεως τῶν ἐν Σύρῳ βυρσοδεψικῶν καταστημάτων ἐξεπέσθη κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ τὸ τέλος τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων.

Κατὰ τὸν ἴδιον μῆνα καὶ ὀλίγας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος ἡμέρας, ἐδημοσιεύθησαν ὁ ἀπὸ 5 Ἰουλίου νόμος, δι' οὗ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος τῆς σταφίδας, μεταφερόμενον ἀπὸ τοῦ ἐνιαυσίου φορολογικοῦ νόμου εἰς τὸ Δασμολόγιον, ὠρίσθη εἰς δραχμὰς 5 κατὰ χιλιάδα, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν Διάταγμα, δι' οὗ κατηργεῖτο τὸ σύστημα τῆς κλίμακος καὶ ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν, ὑπαχθέντων τῶν σιτηρῶν εἰς ὠρισμέναν τέλος λεπτῶν 50 τὸ κοιλὸν διὰ τὸν σίτον, 30 διὰ τὸν ἀραβόσιτον καὶ τὴν σίκαλιν καὶ 20 διὰ τὰ λοιπὰ εἶδη.

Τὰ ἀνωτέρω δύο διατάγματα ὑποβληθέντα εἰς τὰς Βουλὰς κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν Σύνοδον μετεποιήθησαν εἰς νόμους, ἐλαττωθέντος τοῦ τέλους τοῦ σίτου εἰς 40 λεπτά τὸ κοιλὸν, καὶ ἐπενεχθεισῶν νέων ἐλαττώσεων εἰς τὰ εἰσαγωγικά τέλη τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων, τοῦ ἀκατεργάστου σιδήρου καὶ ἄλλων τινῶν ἐμπορευμάτων.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἐνομοθετήθη ἡ σύστασις Τελωνείου ἐν Ἀθήναις. Τὸ κατὰστημα τοῦτο ἐγένετο ἀπλῶς πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐμπόρων τῆς πρωτευούσης, οἱ ὅποιοι παρεπονοῦντο συχνὰ διὰ τὴν ἀνάγκην, εἰς ἣν εὐρίσκοντο, ἀφίνοντες τὰ κατὰστήματά των, ν' ἀπέρχωνται καθ' ἑκάστην εἰς Πειραιᾶ πρὸς τελωνισιν καὶ παραλαβὴν τῶν ἐμπορευμάτων των, καὶ διὰ τὴν βλάβην τὴν ὁποίαν ἐλάμβανον κατὰ τὴν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας μεταφορὰν τὰ λεπτά καὶ εὐθραυστα εἶδη αὐτῶν, διότι λυόμενα καὶ ἀνοιγόμενα εἰς τὸ Τελωνεῖον πρὸς εξέτασιν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σιτασκευασθῶσιν ἐκ νέου στερεῶς καὶ εἰς τρόπον δυνάμενον νὰ προλάβῃ τὴν θραύσιν. Τὸ Τελωνεῖον τοῦτο ἐπέτυχε πληρέστατα τοῦ σκοποῦ του, διότι ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ τελωνίζοντα ἐν αὐτῷ ἐμπορεύματα ἀξίας ἐπέκεινα τῶν τριῶν ἑκατομμ. Τὸ ἐτήσιον ἐξόδον τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς συστάσεώς του ὑπελογίσθη εἰς δρ. 8,500, μετὰ τὴν αὐξήσιν τῶν μισθῶν ἀνέβ. ἐβάσθη εἰς 11,000 καὶ ἤδη πάλιν ὡς ἐκ τῆς γενομένης ἐλαττώσεως περιορίσθη εἰς 9,500· ἀλλὰ σημειωτέον ὅτι μέρος τοῦ ἐξόδου τούτου πληροῦνουν οἱ ἐμποροὶ, διότι ἡ προθεσμία τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, καθ' ἣν ἐπιτρέπει ὁ τελωνιακὸς νόμος νὰ μένωσιν ἄνευ τινὸς πληρωμῆς εἰς τὰ Τελωνεῖα τὰ ἐμπορεύματα ἀπὸ τῆς ἀποβι-

βάσεώς των, περιορίζεται διὰ τὸ Τελωνεῖον τοῦτο εἰς πέντε μόνας ἡμέρας, οἱ δὲ μὴ προφθάνοντες νὰ παραλάβωσιν ἐντὸς αὐτῶν τὰ ἐμπορεύματά των ὑποβάλλονται εἰς διπλοῦν ἀποταμιεύσεως δικαίωμα, ὑπερ ἀναδιβάσσεται ἐτησίως εἰς δραχ. 2—4,000. Τὸ Τελωνεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἐβασίλευσε σπουδαίως τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν λύσιν διαφόρων ζητημάτων, τὰ ὅποια ἐγεννήθησαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Δασμολογίου, καὶ συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ εἰσυχθῇ πανταχοῦ τοῦ κράτους τὸ ὁμοιόμορφον κατὰ τὸν τελωνισμὸν τῶν ἐμπορευμάτων. Ἀπὸ τῆς συστάσεως δ' αὐτοῦ καὶ ἐνταῦθεν παρατηρεῖται ἰκανὴ αὐξήσις εἰς τὰς εἰσπράξεις τῶν Τελωνείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἐντελὴς ἄσχετος μὲ τὴν ὑπαρξίν τοῦ Τελωνείου Ἀθηνῶν.

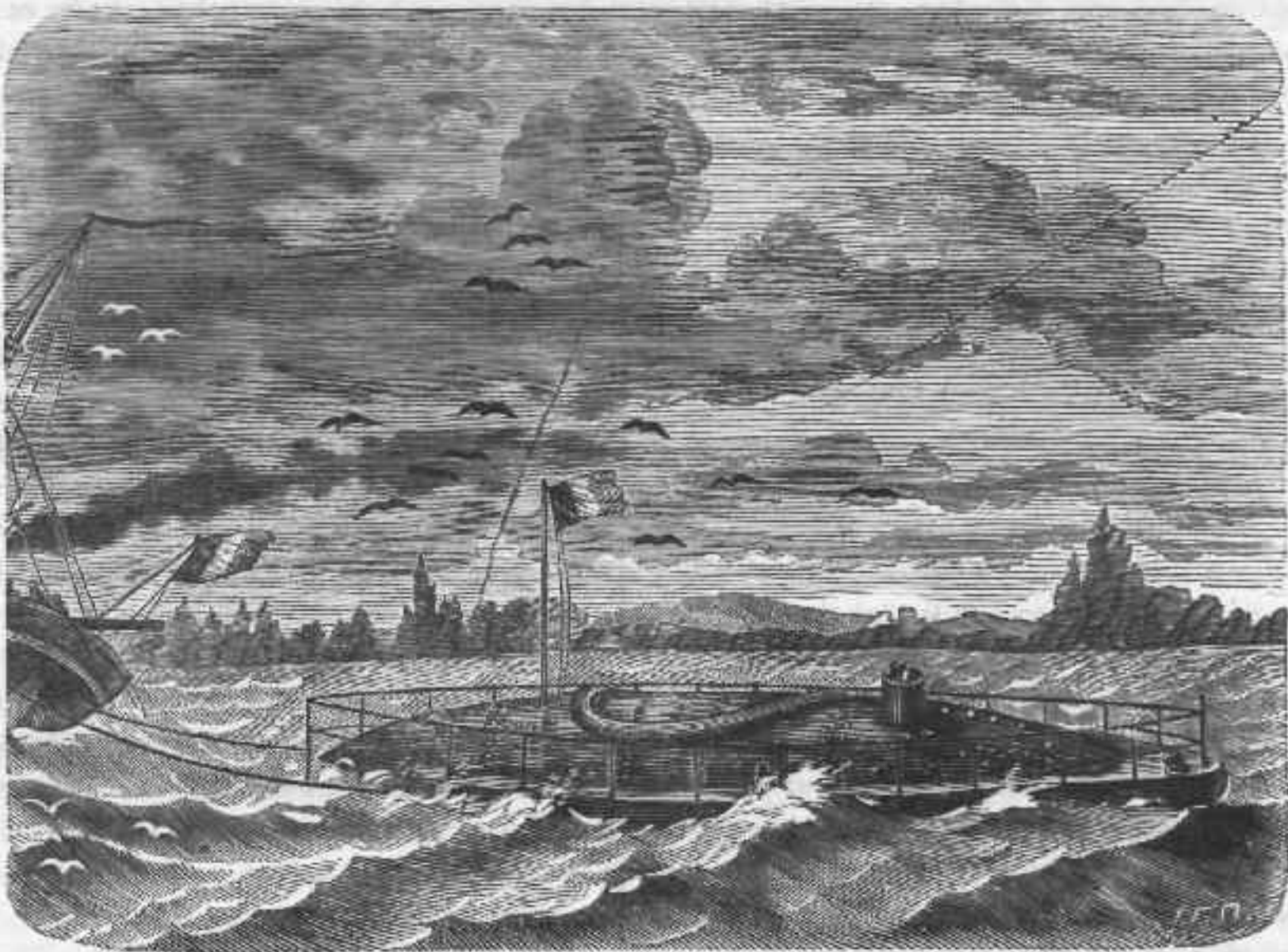
Εἰπομεν ἀνωτέρω ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Δασμολογίου οὐ μόνον ἐξησφάλισε τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, ἀλλ' ὠφέλησε τὰ μέγιστα καὶ τὸ ἐμπόριον, διότι ὑπὸ τὸ σύστημα τῶν ἐκτιμήσεων, ἐπειδὴ ἦτον ἀδύνατον νὰ γίνωνται πανταχοῦ καὶ πάντοτε αἱ αὐταὶ ἐκτιμήσεις, παρεβλάπτετο ὁ νομιμὸς συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν ἐμπόρων τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ κατεστρέφετο ἡ τοσοῦτον ἀναγκαία διὰ τὴν πρόσδον τοῦ ἐμπορίου ἰσορροπία τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τοῦ Βασιλείου. Ἐν τούτοις, μόλις ἤρχισεν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Δασμολογίου, καὶ τινες τῶν ἐμπόρων ἤρχισαν ν' ἀμφισβητῶσι τὴν κατὰτάξιν πολλῶν ἐμπορευμάτων, ἰσχυριζόμενοι ὅτι δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς κατηγορίας, εἰς ἃς οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι ἐζήτουν νὰ τὰ κατὰτάξωσιν, ἀλλ' εἰς ἄλλας ἐλαφρότερον τελωνιζομένας, τινὲς δὲ τῶν Τελωνῶν, παραζηγοῦντες διάταξιν τινὰ τοῦ περὶ Δασμολογίου νόμου, εἰς μόναν τὰ μὴ κατονομαζόμενα ἐν τῷ Δασμολογίῳ εἶδη ἐφαρμοζομένην καὶ ἐπιτρέπουσαν νὰ ὑποβάλληται εἰς δικαιοσύνην πᾶσα περὶ τὴν ἐξ ἀναλογίας κατὰτάξιν τῶν τοιούτων ἀναγνωσμένη διένεξις, ἐδέχθησαν νὰ λυθῶσι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ αἱ περὶ τῶν κατονομαζομένων ἀμφισβητήσεις· ἡ παραζήγησις αὕτη ἐνεθάρρυνε τινὰς νὰ ἐγείρωσι διενέξεις καὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ἦσαν ἀνεπίδεκτα πάσης ἀμφισβητήσεως, διὰ δὲ τοῦ μέσου τῆς δικαιοσύνης, ἐπέτυχον πολλάκις ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν λύσιν καταρθίσαντες αὐτῶ νὰ πληρώσωσι πολὺ ὀλιγώτερα τῶν νομίμων τελῶν, πρὸς κοινὸν σκάνδαλον καὶ πρὸς βλάβην τῆς ἰσορροπίας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου.

Τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πνεῦμα ἀποσυγκεντρώσεως ἠνέχθη ἐν ἀρχῇ νὰ λύωνται ὑπὸ δικαιοσύνης αἱ ἀμφισβητήσεις, ἰδὼν τὰ σκάνδαλα ταῦτα, διέταξε τὴν παῦσιν τῶν δικαιοσύνης ἐπὶ τῶν κατονομαζομένων εἰς τὸ Δασμολόγιον ἐμπορευμάτων, καὶ ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ γενομένη πρὸς τῶν τελωνιακῶν ἀρ-

χῶν κατὰ τάξιν εἶναι ὀριστικῇ, δυναμένῳ τῶν ἐμπο-
ρων, ὅσας φρονῶσιν, ὅτι δὲν ἐφαρμόζεται ὀρθῶς
τὸ Δασμολόγιον, νὰ ἐπικαλῶνται τὴν ἀπόφασιν τοῦ
Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον, κατὰ τὰς
περὶ καθηκόντων καὶ ἀρμοδιότητος τῶν Ἰπουργείων
γενικὰς διατάξεις, ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν
ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν ὅλων τῶν οἰκονομικῶν νόμων.
Ἀλλὰ, μόλις δοθεῖσα ἡ ἐρμηνεία αὕτη, ἐτέθη εἰς σπον-
δαίαν ἀμφισβήτησιν, διότι συνέπεσε νὰ ἔλθωσιν ὡς
ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης δύο
πρόσωπα, τὰ ὅποια εἶχον κατακρίνει αὐτὴν ὡς ἀν-
θάρκτον καὶ παράνομον. Ἀμα λοιπὸν ἐλθόντες ἐζήτη-
σαν νὰ τὴν ἀνακαλέσωσιν, ἀλλ' ἀφοῦ ἤκουσαν τοὺς
λόγους τοὺς ὁποίους εἶχεν ἡ ὑπηρεσία πρὸς ὑποστή-
ριξιν αὐτῆς, καὶ ἀντελήφθησαν ἐκ τοῦ πλησίον τῶν
κινδύνων, εἰς τοὺς ὁποίους αἱ διαιτησαίαι ἐξέθετον τό-
τε Δημόσιον καὶ τοὺς ἐμπόρους, καὶ ἐπὶ τέλους εἶδον

ὅτι ἐν Γαλλίᾳ, Βελγίῳ, Ἰταλίᾳ, Σουηδίᾳ, Ἑλβετίᾳ
καὶ ἄλλαις ἐπικρατίαις οὐδέποτε ἀνατίθεται εἰς δι-
αιτητὰς ἡ λύσις ἀμφισβητήσεων περὶ τὴν κατὰ τα-
ξιν ἐμπορευμάτων κατοννομαζομένων εἰς τὸ Δασμο-
λόγιον, ἥλλαξαν γνώμην καὶ οὕτως ἔλαβε χάρα-
κτῆρα σταθερᾶς νομολογίας ἡ ἐρμηνεία αὕτη καὶ ἐ-
σώθη τὸ Δασμολόγιον, τὸ ὅποιον ἄλλως ἐκινδύνευε
νὰ ματαιωθῇ. Ἐκτοτε ὀλίγιστα διενέξεις μεταξὺ ἐμ-
πόρων καὶ τελωνιακῶν ὑπαλλήλων παρουσιάζονται,
τὸ δὲ Ἰπουργεῖον, εἰς τὸ ὅποιον γίνεται προσφυγὴ,
λύει αὐτάς, ἀφοῦ προηγουμένως συμβουλευθῇ εἰδή-
μονας, φροντίζον συνάμα νὰ δίδῃ δι' ἐγκυκλίων τὰς
ἀναγκαίας ἐξηγήσεις καὶ νὰ περιγράψῃ τὰ γνωρί-
σματα τῶν ἐπιδεκτικῶν ἀμφισβητήσεως ἐμπορευμά-
των, διὰ νὰ προλαμβάνωνται αἱ διενέξεις καὶ ἐνερ-
γῇται πανταχοῦ ὁμοιομόρως ὁ τελωνισμός.

(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

Γαλλικὸς ἀρνευτὴρ «Καταδύτης».

Π Ε Ρ Ι ΑΡΝΕΥΤΗΡΩΝ Η ΚΟΛΥΜΒΩΝΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ.

Κατεσκευάσθη πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους ὑπὸ τοῦ
Κ. Βρόνου, μηχανικοῦ πρώτης τάξεως τοῦ γαλλικοῦ
ναυτικοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν σχεδίων τοῦ Κ. Bourgeois
ἐνὸς τῶν ἀρίστων ἀξιωματικῶν αὐτοῦ, ἀρνευτὴρ, ἡ-
τοι πλοῖον ἀρνεῦσον, βυθιζόμενον εἰς τὰ ὕδατα, ὡς
οἱ ἀρχαῖοι κολυμβηταί, αἵτινες μιμούμενοι, οὕτως
εἶπαι, τὰ τῶν ἀρνίων ἄλματα ἐρρίπτοντο κατὰ κε-

φαλῆς εἰς τὰ κύματα, ἐξ οὗ καὶ ἐκλήθησαν ἀρνευτῆ-
ρες. Ὁ πρῶτος οὗτος ἐν Γαλλίᾳ κατασκευασθεὶς ἀρ-
νευτὴρ, κληθεὶς Καταδύτης (Plongeur), ἐδοκιμά-
σθη μὲν πέρυσιν τὸ πρῶτον ἐν τῷ λιμένι τῆς Ρογε-
φόρτης, σήμερον δὲ συνετέλεσεν ἐν μέσῳ πελάγους,
συνοδευόμενος ὑπὸ ἐτέρου πλοίου, σπειρὰν δοκιμῶν,
ὧν τὸ ἀποτέλεσμα παλλὰς καὶ μεγάλας παρέχει
ἐλπίδας.

Καὶ ἐπιθετικὸν μὲν ὄπλον ἔχει ἐμβολὸν ὑποβρύ-
χιον παῖον τὸ ἐχθρικὸν σκάφος πλέον ἢ τρεῖς μέτρα